

Griffier.: **CORRECTIONELE RECHTBANK LEUVEN**
851
Parketnr.: **De openbare terechtzitting van 30 maart 2012**

In de zaak van het openbaar ministerie

TEGEN

1427

, geboren te op
wonende te
Beklaagde, op de zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat te

1. De ten laste gelegde feiten

Beklaagd : Te tussen 18 augustus 2010 en 21 december 2010

Inbreuken op Vlaamse Codex ruimtelijke ordening

Op de percelen gelegen te
eigendom van en

A/ in de periode van 1 januari 2010 tot 19 augustus 2010

In overtreding op artikel 6.1.1., 1° van de Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening:

Bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning meerbepaald:

Het in een bestaand bouwwerk verbouwwerken uitgevoerd te hebben, die betrekking hebben op de stabiliteit, zijnde:

- de dragende vloeren tussen gelijkvloers en zolderverdieping werden volledig weggenomen en vervangen door nieuwe
- de bestaande dakkapel werd weggenomen en vervangen door een dakraam
- dragende elementen van de dekvloer tussen gelijkvloers en zolderverdieping werden weggenomen

B/ In overtreding op artikel 6.1.1., 5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

handelingen te hebben, voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking in kortgeding, namelijk :

1/ tussen 26 augustus 2010 en 5 september 2010

in strijd met het op 19.08.2010 afgeleverde en op 27.08.2010 bekrachtigde stakingsbevel, zijnde door het verder woonklaar te maken van het pand:

- aanbrenge van sanitaire installatie, bad en keuken
- plaatsen van wanden in gipskarton
- plaatsen van PVC folie op de verdiepingen
- plaatsen van meubels

2/ tussen 9 september 2010 en 21 december 2010

in strijd met het op 04.09.2010 afgeleverde en op 10.09.2010 bekrachtigde stakingsbevel, zijnde door het effectief bewonen van het pand.

2. Procedure

2.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek,
- de dagvaarding van beklagde,
- de conclusie en aanvullende conclusie van beklagde,
- de stukken ter terechtzitting neergelegd door het Openbaar Ministerie en door beklagde.

2.2.

De rechtbank hoorde :

- het Openbaar Ministerie in haar vordering,
- de beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door zijn raadsman.

De rechtbank beslist op tegenspraak.

2.3.

De strafvordering is regelmatig en tijdig ingesteld en is ontvankelijk.

3. Bespreking van de ten laste gelegde feiten

3.1.

Over de feiten onder A

Beklagde wordt vervolgd om in de periode van *1 januari 2010 tot 19 augustus 2010* in een bestaand bouwwerk verbouwwerken uitgevoerd te hebben, die betrekking hebben op de stabiliteit, zijnde:

- *de dragende vloeren tussen gelijkvloers en zolderverdieping werden volledig weggenomen en vervangen door nieuwe;*
- *de bestaande dakkapel werd weggenomen en vervangen door een dakraam;*
- *dragende elementen van de dekvloer tussen gelijkvloers en zolderverdieping werden weggenomen.*

Beklaagde toont aan dat hij een deel werken aan de woning uitvoerde vóór de periode waarvoor hij thans wordt vervolgd (zie schrijven van 14 maart 2000 vanwege het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ROHM dat het pand niet geplaatst wordt op de lijst van verwaarloosde woningen omdat de verwaarlozing werd weggewerkt). Hierdoor blijkt ook dat het pand niet meer aanzien werd als krot of ermee gelijkgesteld pand en dit reeds geruime tijd voor de incriminatieperiode voorzien in de dagvaarding.

Beklaagde wordt vandaag ook niet vervolgd voor het vervangen van bijvoorbeeld het dakgebinte, werken waarvan sprake in het dossier. Deze voorgaande werken waarvoor beklagde niet vervolgd wordt omdat ze ofwel dateren van voor de in de dagvaarding voorziene periode ofwel er niet mee worden in opgesomd, worden in het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid echter mede in één adem genoemd om tot besluitvorming te komen. Middels de herstellvordering blijkt een herstel te worden nagestreefd van een situatie zoals deze bestond voor de uitgevoerde werkzaamheden voor 1 januari 2010 die klaarblijkelijk hebben geleid tot het wegwerken van de verkrotting en waar beklagde niet voor vervolgd is.

Het Openbaar Ministerie en beklagde zijn het ter terechtzitting voor een groot deel eens, namelijk beiden stellen dat het bewust gebouw geacht moet worden vergund te zijn en dat het pand niet gelegen is in ruimtelijk kwetsbaar gebied. Het Openbaar Ministerie stelt echter dat de door beklagde uitgevoerde werken in de periode van 1 januari 2010 tot 19 augustus 2010 vergund diende te zijn omdat het stabiliteitswerken betrof, het Openbaar Ministerie somt echter ter terechtzitting mede de werken aan het dak op waarvoor beklagde niet vervolgd wordt. Beklaagde stelt dat de werken in de betrokken periode uitgevoerd niet vergunningsplichtig waren daar deze niet de stabiliteit betroffen.

Artikel 4.1.1, 11° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat onder stabiliteitswerken moet worden begrepen:

“werken die betrekking hebben op de constructieve elementen van een constructie, zoals:

- a) het vervangen van dakgebintes of dragende balken van het dak, met uitzondering van plaatselijke herstellingen,
- b) het geheel of gedeeltelijk herbouwen of vervangen van buitenmuren of dragende binnenmuren, zelfs met recuperatie van de bestaande stenen”.

Volgens beklagde betroffen de werken onderhoudswerken.

Artikel 4.1.1, 98 VCRO definieert onderhoudswerken als “werken, andere dan stabiliteitswerken, die het gebruik van een constructie voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geërodeerde of versleten materialen of onderdelen”.

In ieder geval moet de constructie op het ogenblik van de werken in een redelijk goede staat verkeren vermits het herbouwen van een verkrotte woning onder het mom van onderhoudswerken niet is toegelaten. De woning werd echter vroeger reeds in zodanige staat gebracht dat deze niet meer als krot werd aanzien door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ROHM.

Voor het vervangen van een dakgebinte, expliciet in het hoger genoemd artikel voorzien als zijnde een stabiliteitswerk, wordt beklagde niet vervolgd.

Terecht stelt beklagde dat het vervangen van de dakkapel door een raam en het vervangen van houten vloeren geen stabiliteitswerken zijn.

De dagvaarding spreekt echter over het vervangen van "dragende vloeren" of "dragende elementen" van de vloer. Beklaagde verklaart bij zijn verhoor in het strafdossier dat hij enkel de "rotte planchetten" heeft vervangen door nieuwe maar dat de draagbalk is blijven zitten. Betreffende het gedeelte van het huis dat niet grenst aan de weg verklaart beklagde dat er nooit een dekvloer gelegen heeft maar dat de ruimte steeds open was. Het tegendeel blijkt niet uit het strafdossier en is niet bewezen. Het vervangen van een planken vloer zonder daarbij de draagbalk te verwijderen maakt geen werkzaamheid uit die de constructie van het gebouw kan aantasten en is geen stabiliteitswerk. Met deze werken raakt men niet aan de stabiliteit of de bestaande structuur van het gebouw.

De rechtbank verklaart de feiten onder A niet bewezen en spreekt beklagde hiervoor vrij.

3.2.

Over de feiten onder B

Het negeren van een stakingsbevel is een autonoom misdrijf. Dit misdrijf moet afzonderlijk bekeken worden van de daden die aanleiding gaven tot het stakingsbevel. Dat houdt in dat ook indien achteraf bekeken het stakingsbevel eigenlijk ten onrechte werd opgelegd, de inbreuk op het bevel strafbaar blijft (zie ook in die zin de door beklagde bij zijn aanvullende conclusie bijgebrachte rechtspraak).

Beklaagde stelt dat hij niet de bewuste handelingen waarvoor de staking bevolen werd verdergezet heeft zodat hij er geen inbreuk op begaan heeft.

Het schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking van de werken van 19 augustus 2010 bepaalt: "*de onmiddellijke staking van de werken, namelijk: vernieuwen van het dakgebinte en de dragende structuren in een gedeelte van het gebouw. De werken zijn in uitvoering zonder de noodzakelijke stedenbouwkundige vergunning. Stopzetting van alle werken.*"

De bekrachtigingsbeslissing van 27 augustus 2010 bevestigt dit bevel en vermeldt expliciet dat het bevel tot staken geldt voor alle werken op het betreffende perceel zelfs indien deze op zich niet vergunningsplichtig zouden zijn.

Beklaagde heeft dus wel degelijk de werken of handelingen voortgezet die in de bekrachtigingsbeslissing van 27 augustus 2010 uitdrukkelijk verboden werden.

De feiten zijn bewezen.

Het bewonen van het pand maakt eveneens een handeling uit die in strijd is met het bevel tot staken gegeven in de bekrachtigingsbeslissingen van 4 en van 10 september 2010. Ook deze feiten zijn bewezen.

4. Straftoemeting

De persoon die de handelingen voortzet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen (cfr. art. 6.1.1, 5°).

Het Openbaar Ministerie vordert een geldboete van 100 euro.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, met het strafrechtelijk verleden van de beklaagde en met zijn persoonlijkheid.

Rekening houdende met de voorgaande elementen wordt voor de bewezen verklaarde feiten onder B een straf opgelegd zoals hierna bepaald.

De beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen. De rechtbank verplicht de beklaagde bijgevolg tot betaling van een bijdrage vermeerderd met opdecimen.

Naast de veroordeling tot de kosten van het onderzoek, wordt een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Het bedrag hiervan wordt bij koninklijk besluit bepaald in het tarief in strafzaken.

5. Herstelvordering

De herstellvordering is gestoeld op de feiten onder A.

Bij een vrijspraak kan de rechter de herstellvordering niet inwilligen (zie in die zin G. DEBERSAQUES "Handhaving" in B. HUBEAU, *Ruimtelijke ordening en stedenbouw*, Brugge, die Keure, 2004, pagina 872 nr 156).

6. Toegepaste wettelijke bepalingen

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- art. 25-38-40 van het Strafwetboek
- art. 6.1.1., 1°- 6.1.1., 5° van de Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening
- art. 185-194-195 van het Wetboek van Strafvordering
- art. 1 van de wet van 5 maart 1952
- art. 28-29 van de wet van 1 augustus 1985
- art. 91, tweede alinea -148-149 van het K.B. van 28 december 1950
- art. 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

UITSpraak

De rechtbank doet uitspraak in eerste aanleg en op tegenspraak.

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk.

De rechtbank verklaart de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging A niet bewezen en spreekt beklagde hiervoor vrij.

De rechtbank verklaart de feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging B bewezen en veroordeelt beklagde voor de bewezen verklaarde feiten samen tot:

- een geldboete van 26 euro, verhoogd met 45 opdecimen en gebracht op 143 euro of een vervangende gevangenisstraf van 10 dagen

De rechtbank verplicht de beklagde bovendien tot betaling van een bijdrage van vijftientig euro, dit bedrag van vijftientig euro met 50 opdecimen gebracht op honderd vijftig euro.

De rechtbank legt aan de beklagde voorts een vergoeding van 32,27 euro op.

De rechtbank veroordeelt beklagde tot de helft van de kosten gemaakt door het Openbaar Ministerie, tot op heden begroot op 171,53 euro. De rechtbank legt de overige helft van de kosten ten laste van de Belgische staat.

De rechtbank wijst de herstellvordering af.

OVERSCHRIJVING EN INSCHRIJVING

De rechtbank zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van 1:

De rechtbank zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig artikel 6.2.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en ingeschreven in het register van de vergunningen van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is overeenkomstig artikel 6.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de éénnentwintigste kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

mevrouw	, rechter
mevrouw	, substituuat-procureur des Konings
mevrouw	, griffier

(get)

(get)